

The Royal Horticultural Chelsea Flower Show i London är enligt tidningen The Times - och många andra - "The greatest garden show on Earth". Dit kom jag i slutet av maj i föl tack vare ett välkommet stipendium från Publicistklubbens Hiertanämnd. Och det var verkligen både överväldigande, inspirerande och lärorikt.

Tillsammans med nånstans mellan totalt 150.000 och 200.000 trädgårdsentusiaster på det 45.000 kvadratmeter stora utställningsområdet kunde jag studera alla de olika trädgårdar som byggts upp enbart för de fem dagar som utställningen var öppen. Framstående trädgårdsdesigners och landskapsarkitekter hade här skapat visningsträdgårdar med både innovativ och klassisk design samt presenterat många nya och ovanliga arter. Bakom denna årliga utställning, som öppnade sina portar för första gången 1913, står anrika Royal Horticultural Society, världens största trädgårdssällskap grundat för över 200 år sedan.

The Times bidrog t ex själv för första gången med en egen trädgård - The Times Eureka Garden - i samarbete med the Royal Botanic Gardens at Kew. Times, som är den enda brittiska dagstidningen med ett eget vetenskapsmagasin - Eureka, hade som tema valt att fokusera på växter som kan användas för vår överlevnad, växter som föder, klär och kurerar oss. Så många som 50 olika arter hade planterats. Utöver nyttoaspekten var det också en mycket vacker trädgård. Den knep tyvärr ingen guldmedalj utan endast silver, men blev i alla fall min absoluta favorit.

Guldmedalj fick däremot en annan "tidningsträdgård", The Daily Telegraph Garden. Den blev även utnämnd till "Best in Show", den allra finaste utmärkelsen. En tidlös sjunken trädgård, både klassisk och modern, inspirerad av såväl romerska ruiner i Libyen och dagens trädgårdar med rinnande vatten, klippta idegranshäckar, buxbom samt ett mångfald av perenner som ville ge ett intryck av att vara mer eller mindre självsådda.

Trädgården "The Laurent-Perrier Garden - Nature & Human intervention" med sina blomstermattor i romantiskt rödbruna, koppar och mjukt rosa toner (lite som rosa champagne alltså!) kammade också hem guld tillsammans med bl. a "The Australian Garden", "The British Heart Foundation Garden" and "The Monaco Garden".

Riktigt spektakulära var The "Irish Sky Garden" och "The B&Q Garden", båda även de i guldgruppen. Den tidigare inte bara utställningens största genom tiderna utan antagligen också den mest originella. 25 små runda vattenpölar omgärdade av en matta av gröna växter och till det en stor illrosa uteplats som med jämna mellanrum blir till en gondol, en hängande trädgård, som (med hugade utställningsbesökare i) med hjälp av en jättelik lyftkran lyfts 25 meter upp i luften. Inget för en vanlig villaträdgård kan man anta!

Sist då "The B&Q Garden". Den var i stället utställningens högsta någonsin, ett nio meter högt glastorn täckt av plantor, ett slags höghus i miniatyr. Dess tema var av allvarigare art, nämligen att inspirera människor till att odla sin egen mat var än det är möjligt, även om de bor i en storstad. Man har nämligen räknat ut att maten i London skulle ta slut på fyra dagar om leveranserna utifrån av någon anledning skulle stoppas! Därför slår utställarna ett slag för bl. a vertikal odling i mycket stora nykonstruerade självbevattande odlingslådor på t ex balkongerna i ett höghus. En självförsörjande hållbar odling där regnvattnet tas till vara i stora behållare och ett insektshotell hjälper till med pollineringen. Ur lådorna på utställningen välde det ut tomat, bönor, kryddor, frukt, ätbara blommor med mycket mera. Men det handlar inte bara om själva odlingen, utan också om att hela huset ska vara självförsörjande på energi genom sol- och vindkraft.

Detta och mycket, mycket mer. Oj, vad många idéer och lärdomar jag fick med mig hem!

Inger Lavesson Ibáñez

